

380

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 czerwca 1939 r.

o zmianie warunków spłaty długów rolniczych objętych układami konwersyjnymi oraz o sposobie zaliczania pomocy Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 3 i 19 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucji kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 109, poz. 973) zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 507) zarządzam co następuje:

§ 1. Do układów konwersyjnych zawartych przez instytucje wierzycielskie z dłużnikami wprowadza się zmiany następujące:

1) W okresie lat 1939 i 1940 zamiast rat kapitałowych, przypadających w tych latach w myśl warunków określonych w układach konwersyjnych, dłużnicy winni spłacić w tych dwóch latach po 2 $\frac{1}{2}$ % kapitału długu objętego układem konwersyjnym. W roku 1939 spłata 2 $\frac{1}{2}$ % kapitału długu winna nastąpić w terminie, w którym miała być płatna według postanowień układu konwersyjnego rata kapitałowa w drugim półroczu 1939 r.; gdyby termin płatności tej raty przypadał w dniu 1 lipca lub 1 sierpnia, termin ten przesuwają się na dzień 1 września. W roku 1940 spłata 2 $\frac{1}{2}$ % kapitału długu winna nastąpić w dwóch równych półrocznych ratach, w terminach ustalonych w układzie konwersyjnym na rok 1940.

2) Pozostałe należności rat kapitałowych, których płatność w myśl układów konwersyjnych przypadała w latach 1939 i 1940, dłużnicy obowiązani będą spłacić w czterech równych ratach łącznie z ostatnimi czterema półrocznymi ratami kapitałowymi ustalonymi w układzie konwersyjnym.

3) Dłużnikom, którzy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego wpłacili w pełnej wysokości ratę kapitałową przypadającą do zapłaty w pierwszym półroczu 1939 r. w myśl dotychczasowych warunków układów konwersyjnych, zarachowuje się dokonaną wpłatę na poczet należności, płatnych według zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszym.

4) Sumę wszystkich zaległych należności z tytułu rat kapitałowych płatnych przed dniem 1 stycznia 1939 r. z poszczególnych układów konwersyjnych rozkłada się na trzy równe raty, które dłużnik obowiązany jest spłacić łącznie ze spłatą kapitału długu, ustaloną na r. 1939 i 1940 na mocy rozporządzenia niniejszego; w przypadku niezapłacenia w terminie którejkolwiek z rat rozłożonych zaległości dłużnik z samego prawa zostaje pozbawiony ulg przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym.

§ 2. Dłużnicy nie będą korzystać z ulg przewidzianych w paragrafie poprzedzającym, o ile spłacą papierami wartościowymi w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca

1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 179) raty kapitałowe w wysokości przewidzianej w dotychczasowych warunkach układów konwersyjnych na r. 1939 i 1940.

§ 3. Pomoc Skarbu Państwa zaliczona przez Bank Akceptacyjny, S. A. instytucjom wierzycielskim z tytułu obniżenia dłużnikom odsetek z uwzględnieniem ustalonych w układach spłat kapitałowych nie ulega zmianie pomimo zmiany płatności rat kapitałowych, wynikającej z rozporządzenia niniejszego.

§ 4. Bank Akceptacyjny zgodnie z przepisem § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 638) zaliczy instytucjom wierzycielskim odsetkową pomoc Skarbu Państwa do dnia 31 marca 1941 r. Na układy, w których ostatni okres przed 31 marca 1941 r. nie będzie obejmował pełnych sześciu miesięcy — pomoc Skarbu Państwa będzie zaliczana w sposób następujący:

1) jeśli ostatni okres obejmować będzie pięć lub cztery miesiące — pomoc Skarbu Państwa będzie zaliczana od sumy, która była podstawą do zaliczenia pomocy w poprzednim okresie sześciomiesięcznym, po potrąceniu rat kapitałowych, których płatność przypadała w dniu 1 listopada 1940 r. i 1 grudnia 1940 r.;

2) jeśli ostatni okres obejmować będzie trzy, dwa lub jeden miesiąc — pomoc Skarbu Państwa będzie zaliczana od sumy, która była podstawą do zaliczenia pomocy w poprzednim okresie sześciomiesięcznym, bez potrącenia rat przypadających w dniu 1 stycznia 1941 r., 1 lutego 1941 r. i 1 marca 1941 r.

§ 5. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 11 grudnia 1934 r. o zasadach udzielania pomocy instytucjom, zawierającym układy z dłużnikami w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 967), zmienionym rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 611) i z dnia 24 października 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 570) — § 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kapitał wierzytelności rolniczej będzie uznany za stracony (nieściągalny), jeżeli dłużnik nie uiszczył należności objętej układem konwersyjnym i egzekucja przeprowadzona przez instytucję wierzycielską nie doprowadziła do pokrycia tych należności lub też ze względu na stan majątkowy dłużnika bądź sytuację instytucji wierzycielskiej egzekucja okazałaby się niecelowa”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1939 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*